

ஐக்கிய நாடுகள் பிறந்த நாளான மார்ச்சு 25 இலும் -தலை 6 இலும் கொண்டாடவது போல, இறந்த நாளான 'பெரிய வளையியை' ஒரு நிலையான திகதியில் இவர்கள் கொண்டாடவதில்லையே ஏன்? இயேசு இறக்கும் போது அவருடன் கட்டவே இருந்த சீடர்கள் கட்ட இதைச் சொல்லவில்லை. தீர்க்கதரிசனங்களோ, வளையியைத் தல்களோ கட்ட இதைச் சொல்லிவகைக்கவில்லை. கத்தோலிக்கத்தின் ஞான உபதேச வகுப்புகளில் இயேசு 30 வயதில் காணாமற்போய் பின்னர், 33 வயதில் சிலுவையில் அறையப்பட்டதாக கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 'சுரிய ஒளியினர்' இயேசு சித்திரை மாதம் 7ம் திகதி 30ம் ஆண்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டதாகக் கிறிஸ்துவர்கள் (07April 30). அன்றைய தினம் கரூப்பு மக்கள் சுரியனை மறைத்ததாகவும், சூமார் 36 மணித்தியாலங்களாக பிமிசுடாகவும் அதிர்வூட்டும் இருந்ததாகவும் கிறிஸ்துவர்கள்.

இயேசுவின் இறப்பு-உயிர்ப்பு நாட்களை பாஸ்காவின் கட்சி நாட்களில் கொண்டாடுகின்றனர். யூத வருடத்தின் முதல் மாதமாகிய நிசான், (சித்திரை) முதல் பிறை நிலாவின் தோற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. இந்த நாட்காட்டியின்படி நிசான் 14ம் ததே அன்று இயேசுவின் இறப்புபோசனம் கணக்கிடப்படுகிறது. அன்று யூதர்கள் பழைய கிரேக்க கலண்டரையே பயன்படுத்தினர். இவர்களின் நோன்புகள் பிண்ணா சந்திரனை ஓட்டியே பின்பற்றப்பட்டன. முக்கியமான கடன் திருநாட்கள், பாஸ்கா என்பனவும் பின்னர் கிறிஸ்தவர்களால் இவ்வழிமுறையிலேயே கடைப்பிடிக்கப்பட்டன.

கலண்டர் ஒரு வருடத்திற்கான பதிவமாக பணிக்காலம், இலகை துளிர்காலம், கோடைகாலம், இலகைத் திரகாலம் என நான்கு காலங்களாகக் கொண்டிருந்தது. ஒரு வருடம் 12 மாதங்களையும் கொண்டிருந்தது. இது சுரிய, சந்திர குடும்பங்களில் இருந்து பெறப்பட்டது. கலண்டர் இதுகாலவரை 3 விதமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

1.பிமிதனது சூழற்றியில், அதன் நேர்கோட்டுக்கு சுரியன் வருதல் இக்கணிப்பு உருவாடம் -365 நாட்கள் 5மணி 48 நிமிடங்கள்

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

---

2.சுரியனையும் -மற்றைய கிரகங்களையும் வதைத்து கணிப்பிடும் முறை. இது ஒரு வருடத்தில் 365 நாட்கள் 6மணி 9 நிமிடம் 10 செக்கண்டுகள்.

3.புவி தனது சுழற்சியில் சுரியனுக்கு மிக அண்மையாக வருவதை வதைத்துக் கணிப்பிடும் முறை. இது ஒரு வருடத்தில் 365 நாட்கள் 6மணி 13 நிமிடங்கள் 53 செக்கண்டுகள்.

உலகின் முதலாவது கலண்டர் கி.மு 3000 வருடங்களாக பபிலோனியர்களால் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. இது 'யுனி சுரியக் கலண்டர்' என அழைக்கப்பட்டது. இது ஓவ்வொரு பெளரணமிகளை மாதங்களாகக் கணக்கிட்டு, 12 நிலா மாதங்களைக் கொண்ட வருடமாகக் கணிக்கப்பட்டது (கடத்தலாக ஒரு மாதம் இடையே வருவதுண்டு). இவ் நிலா வருடம் 345 நாட்களைக் கொண்டது. (ஒரு மாதம் 29.5 சராசரி நாட்களைக் கொண்ட 12 மாதங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு வருடம்) எனியத்தின் பழங் குடியினர் பபிலோனியரின் கலண்டரைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தாலும், இவர்கள் நலை நதி நாகரீக விவசாயப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர்கள் ஆகையால் இவர்கள் சுரிய வருடத்தையே கணக்கிட்டனர். வருடம் 365 நாட்களைக் கொண்டதாகவும், மாதம் 30 நாட்களைக் கொண்ட 12 மாதங்களாகவும் கணக்கிடப்பட்டது. கடசை 5 நாட்களும் அவர்களின் ஐந்து தெய்வங்களின் பிறந்தநாட்களாகக் கணிக்கப்பட்டது.

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

## 2 Horus

## 3 Sels

## 4. Nephthys

## 5. Isis

இக்கலண்டர் கி.மு 100-44 ல் லிய சீ சரால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவர் கிரேக்க வானிலை அறிஞர்களின் உதவியுடன் 355 நாட்களாகக் கொண்ட குறுகிய வருடத்தை உருவாக்கினார். மலேதிக நாட்களும் மாதங்களும் சேர்க்கப்பட்டன. ரோமப் பேரரசின் அரசியல் பொருளாதார காரணங்களாகக் காக குறைந்த நாட்களாகக் கொண்ட வருடத்தை உருவாக்கி, மிக விரைவாக செல்வத்தைத் திரட்டி அரசு கல்லாக்களை நிரப்புவதையே குறியாகக் கொண்டிருந்தனர். இதன்மூலமாக உரோமப் பேரரசை விஸ்தரிக்கும் பேரரசையையும் அது கொண்டிருந்தது.

கி.பி 325ம் ஆண்டளவில் கிறிஸ்தவ வானிலை ஆய்வாளர்களால் பாஸ்கா பவூர்ணமி அன்றைய தேவாலயங்களாகக் காக கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தப் பவூர்ணமி - கிறிஸ்துசபைக்குரிய குறுசங்கத்தாரின் பரண சந்திரன் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதாவது பிமி தன்னதைத் தானே சுற்றிச் சூரியனையும் சுற்றிவரும் பாதையில், பிமியின் நிலைக்கோட்டுக்கு எதிராகச் சூரியன் அண்மித்துவரும் வசந்தகாலத்தில் ஏற்படும் முதலாவது பௌர்ணமி ஆகும். இந்நிகழ்வு வருடம் தோறும் மார்ச் மாதம் 21ம் திகதி பிமியின் நிலைக்கோட்டுக்கு எதிராகச் சூரியன் வருவதால், இதன் பின்னர் வரும் முதலாவது பரண நிலவு 'விடூதலை உற்சவத்திக்குரிய பௌர்ணமி' - பாஸ்கா பௌர்ணமி - என்று அழைக்கப்படுகிறது. இப் பௌர்ணமி மார்ச் 22ம் திகதி முதல் ஏப்பிரல் 25ம் திகதிகளுக்கு இடையில் வருவதால், பாஸ்காவும் ஒரு நிலையான திகதியில் இவர்களால் கொண்டாட முடிவதில்லை. இப் பவூர்ணமிக்குப் பின்னர் வரும் முதலாவது ஞாயிறு இயசேஷின் 'உயிர்த்த ஞாயிறா'கக் கொண்டாடப்படுகிறது. இதிலிருந்தே பாஸ்கா கணிப்பிடப்படுகிறது.

இயச்சுநாதரின் 40 நாள் நோன்பையும் பாடங்களையும் நினவைகூறும் வகையில் இன்று பாஸ்கா கொண்டாடப்படுகிறது. இது 46 நாட்களைக் கொண்ட பாஸ்கா நோன்பாகும். இவ் நோன்பு நாட்களில் வரும் 6 ஞாயிறு - ஓய்வுநாட்கள் இதிலிருந்து விலக்கப்பட்டதாக இருந்தது. பாஸ்காவின் கட்சி வாரம் 'கூர்த்தோலை ஞாயிறு'டன் ஆரம்பமாகிறது. யூதர்களின் பாஸ்கா திருவிழாவைக் காதலங்கள் தயம்மைச் சடங்குகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பலரும் நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து யெருசலேமில் கூடுவது வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு கூடிய மக்கள் மத்தியில் இயச்சு யெருசலேமேக்குள் நுழைகிறார் என்று களேவிப்பட்டது கூர்த்தோலைகளை ஏந்தியவண்ணம் அவரை வரவேற்றதாகக் கூறப்படும் பாஸ்காவின் கட்சி வாரம், இக் 'கூர்த்தோலை ஞாயிறு'டன் ஆரம்பமாகிறது.

இக் கூர்த்தோலை ஞாயிறு உரோமப் பேரரசில் கி.பி 12ம் நூற்றாண்டுவரை வழக்கத்தில் இருந்திருக்கவில்லை. மறைகுலக நாட்களில் முதன்முதலாக ஸ்பானியாவில் இது கொண்டாடப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. அதாவும் கி.பி நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இது கொண்டாடப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை

யெருசலேமின் தவாலயம் இந்நாளிலேயே தயம்மை செய்யப்பட்டதாக நம்பப்படுவதால், இந்நாளில் அதிக மக்கியமான விடயங்கள் எதுவும் இந்நாளில் நடப்பெறாதுவதில்லை. மத்தியே 21ம் அதிகாரம் 12ம், 13ம் வசனத்தையே இதற்கு அறிக்கை இடக்கின்றனர். அதாவது "பின்பு இயச்சு கோவிலுக்குள் சென்றார்: கோவிலுக்குள்ளேயே விற்பவர்கள், வாங்குபவர்கள் எல்லாரையும் வளியே தூரத்தினார். நாணயம் மாற்றுவோரின் மசேகையையும் புறா விற்போரின் இருக்கையையும் கவிழ்த்துப்போட்டார்", "என இல்லம் இறவைணைத்துதலின் வீடு என அழைக்கப்படும் என்று மறைநூலில் எழுதியுள்ளது. ஆனால் நீங்கள் இதனைக் கள்வர்களுக்காகக் கூறீர்கள்" என

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

---

பரிசேயரோடு கூட இயசேசுவரன் கூட இடையில் நடப்பதென்ற சம்பவமாக இதை நினைவு கருகுகின்றனர்.

ஐந்தாம் பருவம்

இந்நாளில் இரண்டு சம்பவங்கள் நினைவு கருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்று -இயசேசுவரன் நாஸ்திகக் குறிப்பு ஒன்றைச் செய்ய ஆளாகக் முயன்றதாகவும் மற்றையது இயசேசுவரன் யெசுசலமேன் அழிவுபற்றி ஒலிவமலகைக் குன்றில் சமிக்ஞை தெரிவித்ததாகவும் இந்நாள் நினைவு கருப்படுகிறதாம்.

முதாவது சம்பவம் அதிகாரப் போட்டியில் எழுந்த வினாக்களையே நாஸ்திகக் கருத்தாக இங்கு கருப்படுகிறது. பரிசேயர்கள், தலமைகை கருக்கள் மற்றும் மஃபர்கள் "எந்த அதிகாரத்தில் நீர் இவற்றைச் செய்கிறீர்? இந்த அதிகாரத்தை உமக்குக் கொடுத்தது யார்? என்ற தருக்கத்தில் இயசேசுவரன் ஆளாகக் கியதையே இங்கு கருகுகின்றார். இயசேசுவரன் மறுமொழியாக "யோவானுக்கு, திருமூலுக்கு அளிக் கூட அதிகாரம் விண்ணுலகத்திலிருந்தா? அல்லது மனிதரிடமிருந்தா வந்தது? என்று திருப்பிக்கேட்டு, தனது அதிகாரம் எங்கிருந்து வந்தது என்று நானும் கருமாட்டனே என்று இயசேசுவரன் சொன்னதான் சம்பவத்தையே இங்கு குறிக்கின்றனர். ஒலிவமலகை இயசேசுவரன் அமர்ந்திருந்தபோது, அவரது சீடர்கள் யெசுசலமேன் அழிவு எப்பொழுது நிகழும் என்று கேட்டபோது அவர் பதிலளித்ததையே இங்கு நினைவுகருகுகின்றனர்.

ஆனால் 70ம் ஆண்டே யெசுசலமேன் கோவிலில் அழிவுக்கு உள்ளானது. 63ம் வருடம் வரையும் எந்த யெசுசலமேன் வாசிகளும் இவ் அழிவை அறிந்திருக்கவில்லை. 63ம் வருடம் யெசுசலமேனில் இருந்த ஒரு தனிமனித விவசாயி முதன் முதலாக யெசுசலமேன் அழிவுபற்றி இக்கோவிலில் ஒவ்வொரு நாளும் பரவும் கருவெடுத்து அழுவார். ஊர் வாசிகளும், சில



இது 'பெரிய வள்ளி' என்றும் 'நல்ல வள்ளி' என்றும் அழகைக் கப்படுகிறது. அது இயசேுவை சிலுவையில் அறைந்த நாளாக நின்னைவு கபீரப்படுகிறது. கி.பி 4ம் நூற்றாண்டிலேயே இவ்வள்ளி தனியாகக் கொண்டாடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவரை இயசேுவின் உயிர்ப்புடன் சேர்த்தே இது கொண்டாடப்பட்டது. இயசேுவின் மரணத்தவிட உயிர்ப்பே பிரதானப்படுத்தப்பட்டது. உயிர்ப்பு ஓய்வுநாளில் வருவதும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும். மற்றும் இயசேுவின் உயிர்ப்பு பற்றியாக கோப்போன்றவருக்கு கருத்து மூரண்பாடு இருந்ததால் பவால் போன்றவர்கள் உயிர்ப்பை பிரதானப்படுத்துதின்னர் என்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

இயசேுவின் திருப்பாட்களின் 5 காயங்களைக் குறித்தும், அவர் உடலில் பச்சப்பட்ட வாசனதை தலைங்களைக் குறித்தும் இந்நாள் நினைவுக் கிரப்படுகிறது.

---

7 / 23

இது 'உயிர்த்த ஞாயிறு' என்று அழைப்பர். இது இயேசுவின் உயிர்ப்பை நனைவுபடுத்தும் முகமாகவும், பாஸ்காவின் கட்சி நாளாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது.

இப்பாஸ்கா பண்டிகையுடன் பல மரபார்ந்த வடிவங்களும் இணைக்கப்பட்டு இன்றுவரை கொண்டாடப்படுகிறது. இதன் முக்கிய சின்னமாக 'பாஸ்கா முட்டை' இன்றுவரை பிரபலமாகவுள்ளது. கிறிஸ்தவ உலகம் முழுவதும் பரந்த மதமாக தமது ஆக்கிரமிப்புக்களால் ஆக்கப்பட்டபோது, பண்டைய இந்தியா முதற் கொண்டு பொலிநீ சியா வரைக்கும், மற்றும் ஈரான் உள்ளீ டாக கிரீ சில் இருந்து லைவியா - எஸ்ரோனியா, பின்லாந்து வரையும், மத்திய அமெரிக்காவிலிருந்து தென் அமெரிக்காவின் மேற்கு கரையோரப் பகுதிகள் வரைக்கும் எல்லாப் பண்டைய பண்பாடுகளிலும் முட்டை மக்களின் வாழ்வின் சின்னமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

பழைய லத்தீன் பழமொழிகளில், சகல உயிர்ப்பும் முட்டையிலிருந்து உருவாவதாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. பண்டைய காலத்து பழங்குடியினரின் கருத்துப்படி, வசந்தகால மரபார்ந்த கிருகங்கள் இந்த உலகம் முட்டையிலிருந்து உருவானதாக ஒருவகையில் உலகம் முழுவதும் நம்பப்பட்டது. முட்டை வடிவமான இந்த பிடியில் வசந்தகாலம் இம் முட்டையின் உயிர்ப்பாக பரும்குதியான மக்கள் கட்டத்தினர் நம்பினர். இவ் ஆரம்பகாலத்தில் இவ் வசந்தகாலத்தை பிரதிபலிக்கும் முகமாக முட்டைகள் வர்ணம் தீட்டப்பட்டது, ஒருவருக்கொருவர் பரிசளிக்கும் வழக்கமாக வளர்ந்த பிடியின் நிலைக்கோட்டுக்கு எதிராக சூரியன் அண்மித்துவரும் வசந்தகாலத்தில் பண்டைய பஸியர் முட்டைகளை பரிசளிக்கும் இந் நம்பிக்கை கலாச்சார வடிவமாக பின்னர் பாஸ்காவுடன் இணைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவம் பரப்பப்பட்ட காலத்தில், பஸிய வள்ளி தனியாகக் கொண்டாடப்பட்ட காலத்தில் - பஸிய வள்ளியன்று இடப்படும் முட்டையை 100 வருடங்கள் வரை பாதுகாத்து வைத்திருப்பின், அதன் மஞ்சட்கரு வரைமாக மாறும் என்ற நம்பிக்கை இவர்களால் மதம் சார்ந்து மக்களிடம் பரப்பப்பட்டது. பஸிய வள்ளியில் இடப்படும் முட்டையை, உயிர்த்த ஞாயிறன்று சாப்பிட்டால் சடகுதியான மரணங்கள் நிகழாது பாதுகாக்கப்படுவதோடு, விவசாய பயிர்கள் மற்றும் மரம் செடிகொடிகள் வளமாகச் செழிக்கும் என்றும் பரப்பப்பட்டது.

பண்டைய பனேயர் முதற் கொண்டு எகிப்து, கிரீஸ், ரோம் நாடுகளில் முட்டைகளுக்கு நிறமிட்டுத் தல உடாக வசந்தகாலத்தையினவையிடத்துல் வழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. 15ம் நூற்றாண்டளவில் மறேசு ஐரோப்பிய மிசனரிகளால் இவையை பரப்பப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. ஐரோப்பாவில் புதுவாருட மரங்களான வகாசி வசந்த மரங்களிலும், சின்ன ஜொன்ஸ் மரங்களிலும் நட நடக் கோடையால் தலத்திலும் முட்டைகள் வண்ணமிடப்பட்டு இதில் தலங்கவிடப்பட்டன.

இவ்வாறு வண்ணமிடப்படும் இம் முட்டைகள் வசந்தகால வரவையினவையிடத்துல் கருவதிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, மதசார்பான வடிவங்களைப் பெறத் தொடங்கின. கிறிஸ்துவின் மரணப்பாடகளை உணர்த்தும் முகமாக பெரிய வள்ளியில் சிவப்பு நிற முட்டைகளும், பெரிய வியாழனில் இராப்போசனத்தையினவையிடத்துல் முகமாக பச்சையை நிறத்திலும் வண்ணம் தீட்டப்பட்டது. பின்னர் இவையே அதிகார வர்க்கத்தால் விற்பனையைப் பொருளாக மாற்றப்பட்டது. முட்டை மட்டுமன்றி வசந்தகால பண்டைய தயை வங்களுடன் தொடர்பிலிருந்த முயலும் கட்ட சின்னமாக இருந்தது. முயல்கள் அதிக இனப்பெருக்கத்தை உடையதாலும், நிலாத் தயை வங்களில் நம்பிக்கை கொண்ட மரபினர், முயல் இமையுடைய குகை கண்களை மீட்டுவதில்லை என்றும், பிறக்கும் போதும் கண்களைத் திறந்த படியே தமது நிலவாத் தயை வத்தையைப் பார்ப்பதற்காகப் பிறப்பதாகவும் நம்பினர். பின்னர் இவையையும் பாஸ்காவுடன் கலந்தது. இதையே வசந்தகால மலரான 'லில்லி' மலர்களும் இப்பாஸ்காவுடன் இணைக்கப்பட்டன. இருப்பினும் விற்பனையில் பாஸ்கா முட்டையே சந்தையில் பெரும் மலதனத்தையடைந்தது.

ரசியப் புரட்சிக்கு முன்னர் சின்ன.பெத்தர்பேர்கின் 'காரால் தொழிற்சாலையில்' 600 நிரந்தர வலையாட்களைக் கொண்டு பாஸ்கா முட்டை தயாரிக்கப்பட்டது. 1872ல் 140 விதங்களான வண்ணங்களில் இம் முட்டை தயாரிக்கப்பட்டது. இங்கே ஒரு இலட்சத்துக்கு மறேபட்ட மிக வலையுயர்ந்த முட்டைகள் தயாரிக்கப்பட்டன. தங்கம், வரைம், இரத்தினம், பவளம், மூத்தம்,....போன்ற நவரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட 6-36 சன்ரிமீற்றர் உயரம் கொண்ட ஒரு முட்டை தயாரிப்பதற்கு ஒரு வாருடங்கள் கட்ட முடிந்திருக்கிறது. 1913ம் வாருடம் 3,000 சிறிய வரைக்கண்களைக் கொண்ட முட்டை தயாரிக்கப்பட்டது. இது அந்தத் தொழிற்சாலையில் வலையையையும் ஒரு தொழிலாளியின் வாருட வாருமானத்தை போல் 125 மடங்கு பெறுமதியானது. இது இன்று 97,500 மில்லியாடர் இலங்கை ரூபாவைக் குச்சு மமாகும்.

மதங்களின் பொதுச் சங்கத்தின் காலத்திலிருந்து 16 நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், எகிப்திலிருந்து யூதர்கள் பெரிய விடுதலையை அனுபவித்ததை நினைவிட்டுக்கின்ற ஒரு பண்டிகையாக இப் பாஸ்கா நாள் இருந்ததாம். அந்தச் சமயத்தில் தலையெற்றான வள்ளாட்டுக்கூட்டியொன்றை இதற்குப் பலியாகச் செலுத்தினார்களாம்.

10,000 வருடங்களுக்க்கு முன்பிருந்தே, மனிதன் நல்ல நிலம் சார்ந்த உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட போது அவர்களது வீட்டுப்பிராணியாகவும், நல்ல நண்பனாகவும் வள்ளாடு இருந்து வந்திருக்கின்றது. வள்ளாடு இனத்தைப் பற்றிய பரிசோதனை முடிபுகளில் இருந்து, மீண்டும் விதமான வளவெறு இனம் கொண்ட ஏழ்மில்லியன் வள்ளாடுகள் மனிதர்களின் உற்ற நண்பனாக, அவர்களுடன் இணைந்து நீண்ட காலங்கள் வாழ்ந்து வந்ததாக விஞ்ஞானம் கண்டறிந்துள்ளது. வள்ளாட்டை இவர்கள் பலியிடும் போதோ, அல்லது உணவாகக் கவட்டுமும் போதோ அதன் இதயம் மனித இதயத்தோடு ஒத்திருந்தது. மற்றும் இனவிருத்தியிலும் ஒத்திசைவைக் கண்டனர். வள்ளாட்டைப் பலி கொடுப்பது என்பது தமது உற்ற நண்பனை, தமது உறவுகளில் ஒன்றைப் பலி கொடுப்பதாகவே அவர்கள் அன்று கருதியிருக்க வேண்டும்.

யூத மூதற்போனவற்றின் இரட்சிப்பில் விளவைடைந்தது: அதற்கு மாறாக, எகிப்தின் மூதற்போன அனாதையையும் யகோவாவின் தூதர் கொன்று போட்டார்.

(யாத்திராகமம் 12:21 24:27)



இது மட்டுமல்லாமல் அன்று பாஸ்கா ஜெர்மனியில் மிக விமர்சிக்கக்கூடிய கொண்டாடப்பட்டும் ஒரு கொண்டாட்டமாகும். ஜெர்மனியே 20,000 குடிமக்களைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். ஆனால் இக் கொண்டாட்டத்தின் போது, சூமார் இரண்டு இலட்சம் பேர் வர இக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்வார்கள். உறவினர்கள், நண்பர்கள், தெரிந்தவர்கள், மற்றும் ஜெர்மனியைச் சேர்ந்தவர்கள் குக்கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் இங்கு கட்டாவர். இயேசு பிறப்பதற்கு முன்பே அலெக்சாண்டிரியா போன்ற பிற நகரங்களில் நிறுத்தாண்டுக்காலமாக இடம்பெயர்ந்து வாழும் யூதர்கள் அனைவரும் இங்கு வந்து கட்டாவது வழக்கம். இந்த வருகையானது தாய்நாட்டு வருகைக்கான முக்கியத்துவமும், தமது கலாச்சாரம் மற்றும் புனித மதக்கோவிலில் திருவிழாவாகவும், இது அவர்களின் ஒரு கடன் திருநாளாகவும் மிகவும் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. அத்தோடு குக்கிராமவாசிகளுக்கும் இது ஒரு புதிய உலகமாக இருந்தது. யூதயோ, கலிலயோ பெற்ற உறவுகள் எல்லாப் பிரதேசங்களில் இருந்தும் ஒரு பிணைப்பான தொடர்பாக இப்பாஸ்கா இருந்தது. இவர்கள் கோவிலில் வளவில் அல்லது அபிமானங்களுக்கான சிலுவைத் தண்டனை கொடுக்கும் வளியில் கட்டாவர். இவ்வாறான ஒரு சம்பிரதாய நாளில் தமது மதத்தைச் சேர்ந்த பெருமதியான ஒருவரை, தமது மீட்பரை, ஒரு குற்றத் தளவாடிகள் தீர்ப்பின் அடிப்படையில், எல்லா மதத்தலைவர்களின் கட்டாட்சு சம்பந்தத்தில் இப்பெருந்தொகையான மக்கள் சன்னிதானத்தையே இயேசுவை சூலப்பமாகச் சிலுவையில் அறையத் திருக்க முடியுமா?

அன்று சிலுவை மரணம் ஒரு நாளிகை என கணக்கிடப்பட்டது. ஒருவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு ஒருநாள் தொங்கவிடப்படும்வாறு. மறுநாள் அவர் அகற்றப்படும் போது இறக்கவில்லையானால், அவரது கால்கள் முறிக்கப்பட்டு சாகடிக் கப்படும்வாறு. இதுவே உரோம இராணுவத்தின் வழமையாக இருந்தது. இத்தண்டனை இரண்டு விதமாக வழங்கப்பட்டது. ஒன்று சிலுவையில் ஆணிகொண்டு அறையுது, மற்றது சிலுவையில் கயிறால் கட்டவது. மரணத்துக்கு உரியவரை சிலுவையில் தொங்கவிடும் நிலையே இங்கு முக்கியமாகக் கணிக்கப்பட்டது. 'பைபிளின்' கருத்துப்படி இயேசுவோடு அன்று வறோ இருவருக்கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. யேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட பின் அவர் தண்ணீர் கட்டைக்கவும் ஏரிக் எனபவன் காடியை கடற் காளானில் தோய்த்து அவருக்கு பருக்க கொடுத்துப் பின்னர், அவர் உயிர்துறந்தார் என்றும் இருக்கிறது. அங்கு வகைக்கப்பட்டிருந்த 'காடி' என்ன திரவத்தினால் ஆனது என்பது இங்கு தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. ஒரு வளை மயக்கமருந்துக் கலவையாகக் கட்டி அது இருந்திருக்கலாம். இக்காலத்தில் மருத்துவத்தில் மயக்க மருந்துக்கு அபின் கலந்த பழச்சாற்றே பயன்படுத்தப்பட்டதாக அறிவியல் கிறுகிறது. அபின் எனப்படும் ஒருவகை 'பொப்பி' மரம் அப்பொழுது தாராளமாக கலிலயோவிலும், யூதயோவில் இருந்தது. இருப்பினும் இயேசுவைக் இவ்வகையான போதைப்பொருள்தான் கொடுக்கப்பட்டதாக என்பது தெரியாதபோதும், அவர் ஏதோ குடித்தார் என்பது தெளிவாகிறது.

இயசேசுவசை சிலுவையில் அறைந்த இராணுவ வீரர்கள், அவரின் உடையைச் சீட்டுப்போட்டுப் பங்கிட்டதாகவும், அவரை சிலுவையில் அறைந்து விட்டு, இவர் மீட்பானால் இவர் தன்னகை காப்பாற்றிக் கொள்ளட்டும் என்று இறுமாப்புடன் சொன்ன இவ் வீரர்கள் அவரின் தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கொடுத்துனர் என்பது உப்புப் சப்பற்ற ஒரு வாதமாகும். இது ஒரு புறமிருக்க, இவர்கள் (பபிள்) இயசேசுவசை சிலுவையில் அறைவதற்கான காரணமாக சூட்டிக் காட்டும் குற்றம் அதைவிட இன்னும் வலிமையானது. "இயசேசு யஃதரின் அரசன்!, இவன் தன்னையே இறைமைகள் என உரிமை கொண்டாடுகிறான். ஜெருசலேம் கோவிலை இடித்து மீட்டுவதற்கு நாட்களில் கட்டுவானாம்" இவர்களைப் பபிள் காட்டும் இயசேசுவசை தண்டனையைக் காண்குற்றம். இங்கே விசித்திரம் என்னவென்றால் இக்காலத்தில் அனைத்து யஃதத்தலைவர்களும் ரோமர்களுடன் அன்னியமோனியமாக இணைந்து கடமையாற்றினர். மத்தத்தலைவர்களின் ஆட்சிக்காலம் ஆகக் கடியது ஒரு வருடமாகவே இருந்தது. வருடத்துக்கு வருடம் புதிப்பிப்பதே உரோமப் பேரரசின் இராஜதந்திரமாக இருந்தது. இந்த இலட்சணத்தில் யஃதரின் அரசன் என்று சொல்லுவது எப்படிக்குற்றமாகும்? ரோமர்கள் யஃதசட்டத்தமைத்தனர். பாஸ்கா கடன் திருநாளில் சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் உடல்களை அகற்றுவதை அலட்சியம் செய்திருக்கவில்லை. சமத்தித்தார்கள். யோவான் 18ம் அதிகாரம் 28ம் வசனத்தைப் பாருங்கள். "அதன் பின் அவர்கள் கயபாவிடமிருந்து ஆளுநர் மாளிகைக்கு (பிலாத்துவிடம் - பிலாத்து யஃதனல்ல) இயசேசுவசைக் கொண்டு சென்றார்கள். அப்போது விபியற்காலம். பாஸ்கா உணவை உண்ணும் முன் தீட்டுப்படாமலிருக்க ஆளுநர் மாளிகையில் அவர்கள் நுழையவில்லை" அவர்கள் பாஸ்காவை எப்படி மதித்தனர் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. என்ன கோவிலை இடித்து மீட்டுவதற்கு நாட்களில் கட்டுவனோ என்றது ஒரு குற்றமாம். ஜெருசலேம் கோவில் உண்மையில் இடிந்தபோது, இந்த யஃதசட்டம் யாருக்கு மரணத்தண்டனையை வழங்கியது?

(ஜெருசலேம் கோவில் எரிக் கப்பட்டதற்காக இயசேசுவசை குழுவினர் எனக் கூறப்பட்ட ஒருவரே பழிவாங்கப்பட்டார். இயசேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதாகக் கூறப்படும் காலத்தின் பின், கிட்டத்தட்ட 40 வருடங்களின் பின்னர் இவர் பழிவாங்கப்பட்டார். இவர் ஜெருசலேம் மக்களால் நகருக்கு வளையே துரத்தி விரட்டப்பட்டது, இம்மக்களாலேயே யஃதசட்டப்படி கல்லாலடித்துக் கொல்லப்பட்டார். இவரின் மரணச்சடங்கில் கலந்துகொண்ட இயசேசு குழுவினர் ரோம் இராணுவத்தால் கைதுசெய்யப்பட்டனர். இது பற்றி மலேம் விபரமாக வேறு அத்தியாயத்தில் ஆராய்வோம்.)

யோவான் அதிகாரம் 18, 38-39ம் வசனங்களின் படி, அரிமத்தியா வாசியான ஜோசபே இயேசுவின் அந்தரங்கச் சீடர்களில் ஒருவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இயேசுவைக் 12 சீடர்கள் என்பது பொய்யாகிறது. அப்படியான இயேசுவைக் இன்னொரு அந்தரங்க வரலாறும் இருக்கவேண்டும், அது என்ன? இந்த நிக்கோதேமோ என்பவன் இயேசு பிடிபடுவதற்கு முன்னர் ஒரு இரவு வேளையில் 100 இறத்தல் நிறையுள்ள வள்ளைப்போளையும் கரியப்போளையும் கலந்த சூகந்தத் தை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இச்சூகந்தத் தை கலந்த துணியால் சூற்றியே, இவ்விருவரும் இயேசுவை அடக்கம் பண்ணியதாக பைபிள் கூறுகிறது. இத்துணியே இன்று கத்தோலிக்க திருச்சபையால், இயேசுவின் திருவூடல் அடையாளத்துணியாக மக்கள் காட்சிக்கு வைத்துள்ளது. இவ் அத்திநில ஆடையை திரளான மக்கள் புனிதப் பொருளாக இன்று தரிசித்து வருகின்றனர்.

இது ஒருவகை சணல் நிலால் நெய்யப்பட்ட ஆடை, அல்லது அத்திநிலால் நெய்யப்பட்ட ஆடை என்று சொல்லலாம். இவ் ஆடையானது இயேசுவை அடக்கம் செய்த கல்லறையில் எடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்து இறக்கப்பட்டதன் பின்னர், அவரது உடலைச் சூற்றி அடக்கம் பண்ணிய துணியாக இது கருதப்படுகிறது. இத்துணி 1990ல் இரசாயனப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

இந்த அத்தி நில் ஆடகை கிட்டத்தட்ட 100 இறாத்தல் நிறையுள்ள (33.3 கில்லோக் கிராம்) ஒரு வகை தாழை இனத்தைச் சேர்ந்த கரியப்போளத்தாலும், வளையப்போளத்தாலும் கலவை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜெர்மனியில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களான இஸ்ரேல், அல்மேனியரின் கருத்துப்படி இத்துணியானது முதல் 100 வருடங்கள் எடேஸ் சாலில் (இன்றைய துருக்கியா) கொண்டுவந்து வந்ததாகக் கருதுகின்றனர். எடேஸ் சா முதல் 100 ஆண்டுகள் ரோமப் பேரரசின் கீழ் இருந்திருப்பினும், இங்கு உத்தியோகபூர்வ மதமாக கிறிஸ்தவம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. இரண்டாவது யூத யுத்தத்தின் போது, யூதர்கள் இங்கே புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். இவர்கள் இங்கிருந்து வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஜெர்மனியில் கோவிலுக்கு வந்து போனார்கள். சத்தியம் தவறாத இந்த நினவை நாளில், உலகில் இருந்து அனைத்து யூதர்களும் இந்தப் பெரிய நாளில் Yom Kippur ல் ஒன்று கூடுவர். இது அவர்களின் ஒரு வளியுறேற நாளாகவும், தண்டனையைக் குரிய நாளாகவும், நோன்புக் குரிய நாளாகவும் கருதப்பட்டது.

யூத அகதிகள் தாம் வளியுறிய போது, இத்துணியைத் தம்முடன் எடுத்துக் கொண்டு இன்றைய துருக்கியாவான எடேஸ் சாவாக்குச் சென்றனர். பின்னர் இத்துணி 1944 ல் கொன்சுன்ரனை ஒப்பிளில் வகைக்கப்பட்டு, பயத்தின் காரணமாக இது பிரான்சுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. 1350 களிலே இத்துணி பற்றி உத்தியோகபூர்வமாக விபரிக்கப்பட்டது. நூறு வருடங்களின் பின்னர் இத்தாலிய Savoy மன்னர் குடும்பத்தினருக்கு பரிசில் பொருளாக இது வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் தொடர்ந்தும் பிரான்சில் வசித்து வந்ததால், 1532 ல் சம்பெரி நகரம் எரிந்தபோது இதன் சில பகுதிகள் பழுதுக்குள்ளானது. பின்னர் முதன் முதலாக 1578 ல் இத்தாலிக்கு (Torino)-ரொர்ரினோவாக்கு - மாற்றப்பட்டது. கட்சியாக 1983 ல் கத்தோலிக்க பாப்பாண்டவாக்கு இத்தாலிய மன்னனால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. இம்மன்னன் இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் போது போத்துக்கல்லில் வாழ்ந்து வந்தார்.

1990 ல் கத்தோலிக்கக் கோவிலின் இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு நினவைக் கொண்டாட்டத்தின் போது பொதுமக்களின் பார்வைக்காக வகைக்கப்பட்டது. இத்துணி

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

1.1 மீற்றர் அகலமும் 4.36 மீற்றர் நீளம் கொண்டதாகவும் காணப்பட்டது. ஒரு மனித உடலின் முன் பின் பாகங்கள் இதில் பதிந்து காணப்படுகிறது. இந்த மனிதனின் உருவம் 1.81 மீற்றர் உயரங் கொண்டதாகவும், தாடியும் நீண்ட தலமைமுடியும் கொண்ட கோலமாகக் காட்சி தந்தது. இந்த மனிதனின் முகம் வலதுபுறம் சாய்வாகவும் காட்சி தருகிறது.

இயசேவின் திருமுகம் கிறிஸ்தவ காலத்தில் பலவிதமாக வரையப்பட்டது. இதன் பெரும் பகுதி ரோமப் பேரரசின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து தொகையாக வளியிடப்பட்டது. துணியில் காணப்படும் முகம், தலமைமுடி சிறு சூரூளாகக் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. 500களில் இயசேவின் முக அச்சினைக் கொண்ட மூத்திரைச் சின்னங்கள் பல காணப்பட்டன. சில வளிள்ளி நானய அச்சினைக் கொண்ட இன்றைய தூரூக்கியாவில் அப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டது. இவகளை வைத்து இப்பொழுது பரிசிலுள்ள Louvre இயசேவின் இராப்போசனப்படம் வரையப்பட்டிருக்கலாமெனக் கருதப்படுகிறது. இது சின்னையில் (Sinai) யில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். 600ம் ஆண்டுக்குரியது. இப்படத்தை, இத்தூணியிலுள்ள முகத்துடன் ஒப்பிட முடியாத, நம்பகத்தன்மையற்றதாக இருப்பதாக கணிக்கப்படுகிறது. துணியில் இருக்கும் மனிதனின் முகம் ஒரு வாலிப இளைஞனாக்குரியதாக இருப்பதாகவும், ஆனால் படத்தில் தலமையிரில் சூரூள் அற்றதாகவும் இருப்பதாக ஒப்பீட்டாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஐஸ்ரோப் பாவாக்கு இத்தூணி கொண்டு வரப்பட்டதும், இயசேவின் முகம் இதன் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டது. 1209 ல் இயசே சிலுவையில் அறையப்பட்ட படம் வரையப்பட்டது. இது ஸ்டுடனீக் காவில் இருந்து வளிவந்தது. இதில் இயசேவின் தலமையின் சிறு சூரூள், நீட்டும்புக்கும் வரையப்பட்டிருந்தது. 1100 ஆண்டுக்குரிய மற்றைய ஒரு படமான ஊயகயடல படமும் நம்பகத்தன்மை அற்றதாக இருப்பதாகவும் கருதப்படுகிறது.

இத்தூணியின் இயல்பைப் பொறுத்தவரை இத்தூணி மிகமிகத் தரம் வாய்ந்ததாகவும்,

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

மன்னர் பரம்பரையினர் பாவிக்கும் மிக விலையுயர்ந்த பொருளாகவும் இருக்கிறது. இத்துணியின் ஆயுட்காலம் 5000 வருடங்களையும் தாண்டக்கூடியதாகவும் இருப்பதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இது எகிப்தின் அகழ்வுகளில் இருந்து தெரிய வருகிறது. இத்துணி மருத்துவரீதியாக கரியப்போளம், வள்ளைப்போளம் கலக்கப்பட்ட துணியாகவும், மச்சுடுக்கக் கூடிய வித்திலும், கடங்காய்ச்சலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒன்றாகவும் இருந்ததாகவும் நோக்கப்படுகிறது. இத்துணி பற்றி மத்தியே, மார்க்கு, லூக்காஸ் போன்றோர் குறிப்பிடும் போது, இதற்கு கிரேக்க சொல்லான Sidon என்ற சொல்லை பாவித்துள்ளனர். ஆனால் யோவான் othonium என்ற சொல்லை பாவித்துள்ளார்.

**Sidon**

என்ற சொல்லை லத்தினுக்கு மொழி பெயர்க்கும் போது மட்டும் துணி எனப் பொருள் பட மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆனால் பழைய விவிலியமான எரேபிய மொழியிலுள்ள

**Sidon**

என்ற சொல்லுக்கு சாதாரண துணியான 'போர்வை' என்ற அர்த்தமே உள்ளதாக மொழி வல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர். போர்வை என்ற அர்த்தமானது உயிருள்ள மனிதர்களின் பாவனைக்குரிய சொல்லாகவே எழுதப்பட்டுள்ளதாக அவர்கள் கூட்டிக்காட்டுகின்றனர். லாசரூ பற்றிய எழுத்துக்களில் லாசரூக்குப் பாவிக்கப்பட்ட துணியை குறிக்கும் போது

**keiraj**

என்ற சொல்லே பாவிக்கப்பட்டதுள்ளது. இது இறந்தவர்களுக்குப் பாவிக்கப்படும் துணியாகவே அர்த்தம் கொள்கிறது. யோவான் அதிகாரம் 20 ல் பயன்படுத்தும்

**othonia**

என்ற சொல்லுக்கு 'உடம்பு' என்றே பொருள் படும் என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர். இது லத்தினில்

**Sidon**

என்ற சொல்லாக பசேவும், மொழிபெயர்க்கவும் பட்டிருக்கிறது. இது இறந்தவர்களின் மீது போடும் மிக அழகான துணியாகப் பொருள் படும். ஆயினும் இலத்தீனில் குறிப்பிட்ட காலம் வரை இச்சொல் வழக்கத்தில் இருக்கவில்லை என்றே மொழி ஆய்வாளர்கள் மறுத்து வருகின்றனர்.

புதிய ஏற்பாட்டில் யோவான் 11ம் அதிகாரத்தில் கூறப்படுவதைக் கவனித்தால்..... பத்தானிய கிராமத்தவரான லாசரூ வியாதியால் இறந்திருந்தார். அவர் நோய் வாய்ப்பட்டது, இறக்கும் தருவாயில் இருந்தபோது, அவரின் சகோதரிகளான பத்தானியா மரியாளும், மாந்தாளும் இச்செய்தியை இயேசுவிடம் ஆளனுப்பித் தெரிவித்தனர். இயேசு இதனைக் கேள்விப்பட்டது இரு தினங்களின் பின்னர், யுத்தயோவாக்குச் செல்வமோமென தம் சீடர்களிடம் சொன்னபோது: "ரபி, இப்போதுதான் யூதர்கள் உம்மகை கல்லால் எறியத் தடுபினார்களே, மறுப்பியும் நீர் அவ்விடத்திற்குப் போகலாமா?" என்றார்கள். இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்ததாக கூறப்படும் காலத்துக்கு மிகச்சமீபமாகவே இது கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறானால் ஏன் இயேசுவை சுலபமாகக் கல்லாலடித்துக் கொல்லவில்லை. பிலாத்துவிடம் இயேசுவைக் கொண்டு சென்றபோது கூட பிலாத்து, "நீங்கள் இவனைக் கொண்டுபோய் உங்கள் சட்டப்படி இவனுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குங்கள்" என்ற வார்த்தை மட்டுமே போதுமானது, இயேசுவை கல்லாலடித்துக்



இயச்சு அறையப் பட்டு, ஞாயிறு அதிகாலை மரியாள் கல் லறகைக் கு வருகிறாள். அதிகாலை இருட்டாக இருந்தும் மரியாள் கல் லறையைச் சூலபமாகக் கண்டுபிடிக்கிறாள். கல் லறை திறந்திருப்பதையும், இயச்சுவின் உடலை அங்கு காணாமலும் பதேருவிடத்திலும், யோவானிடத்திலும் இதை ஓடிவந்து சொல்லுகிறாள். இவர்களும் ஓடிப்போய்ப் பார்க்கிறார்கள். இறுதியாக வந்த பதேருவானவர் கல் லறகைக் குள் நுழைந்துபோய் பார்க்கிறார். இங்கு இயச்சுவின் தலகைக் கு மஃபியதுணி தனியே பிறம்பாக சூற்றி வகைக் கப்பட்டுப் பதகைக் காண்கிறார். உடலைப் போர்த்த துணி இன்னொரு பக்கமாகப் பிறம்பாக இருக்கிறது என்று சொல்கின்றனர். பிரதேசச் சீலை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மரியாள் இவர்களிடம் வந்து சொன்னபோது, "இயச்சுவைக் கல் லறையில் காணவில்லை அவரை எங்கே வதைத் திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னதாக சிறுபிள்ளைத் தனமாக எழுதியுள்ளனர். மரியாள்கு இயச்சுவை அரிமத்தியா ஜசேபும் மற்றவரும் அடக்கம் பண்ணியது அவர்கள்கு நன்கு தெரிந்ததே. அவர்களிடம் கேட்டுப் பார்க்கலாமே என்று ஒரு வார்த்தைக் கூட இவர்கள் கூறவில்லை. பதேருவும், யோவானும் அவர்களை விசாரிக்காமலே இயச்சு உயிர்த்தழைந்து விட்டார் என வளிப்படுத்திய சுவைச்சேமனை எழுதுகிறார்கள்.

அத்தசித் துணியில் இருக்கும் படத்தின் கழுத்துப் பகுதி சலவை செய்யப்பட்டவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. யஃதர்களின் சவ அடக்க முறைப்படி, தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் பிணம் கழுவப்படுவதில்லை. இதனால் இவர்கள் இயச்சுவின் அடக்க முறை பற்றி இக்காரணத்தையே விளக்கமாகக் கூறுகின்றனர். வழக்கத்தில் பிணத்துக்கு மஃபப்படும் துணியானது, இரண்டு நாட்களின் பின்னரே கல் லறையில் இருந்து அகற்றப்படும். ஆனால் ஞாயிறு காலையே யச்சுவின் உடலைக் காணவில்லை. மரியாள் வந்து பார்த்தபோது, தலையில் சூற்றிய துணி பிறம்பாகவும் போர்வை பிறம்பாகவும் இருந்ததாகக் கூறுகிறார். அப்படியாயின் தலையைப் பிறிதொரு துணியால் சூற்றியிருப்பின் அத்துணி எங்கே? பிணத்துக்குச் சூற்றிய இயச்சுவின் உருவம் பதிந்த அத்தசித் துணியில் எவ்வாறு முகம், மற்றும் தலையிர்களின் தோற்றம் பதிந்துள்ளது?

இத்தாலியின் 50வது யஃபிலியம் நடந்தபோது (1898), படப்பிடிப்பாளரும், வழக்கறிஞருமான Secondo Pia

வாக்கு முதன் முதலாக படம்பிடிக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இப்படம் வளியானதும், பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்களும் வளிவரத் துவங்கின. பலதரப்பினரும் இதுபற்றிய தத்தமது அபிப்பிராயங்களை வளியிட்டனர். 1900ல் தனது கட்சி

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

ஆறுமாதகால பரிசோதனை முடிபுகளை இயற்கை விஞ்ஞானம் வளியிட் டது. அதன் முக்கிய களே வியாக அத் தசித் துணியில் இருக் கும் முகம் உண்மையானதா? அல்லது அது பின்னர் சரேக் கப் பட் டதா? எனப் தயோகும் . ஆனால் இத் துணி 2000 வருடங் களாக் கான பழமை வாய் ந் தது என்ற கருத் தை இயற்கை விஞ்ஞானம் மறுத் தது. நம் பமுடியாதது என்று க்றி யது. பின்னர் முதல் தடவையாக இத் துணி, 1988ல் சி14 பரிசோதனையான -றடேயோ நுண்ணிழைக் காபன் 14 - பரிசோதனைக் கு உட்படத் தப் பட் ட போது, இது 1296 -98 இடபப் பட் ட காலத் துக் குரியது என முடிவு செய் யப் பட் டது. இம் முடிவு பைபிளையும் அது சார்ந் த இயசேவின முக சின்னங் கள், படங் கள், நாணயங் கள் அனதத் தையும் களே விக் குள் ளாக் கின.

இத் துணியானது பருத் தியாலும், சணல் ந் லினாலும் இணைத் து நயெய் பட் டது என்ற சந் தகேம் எழுந் தது. இதில் நயெய் பட் டுள் ள சணல் ந் லானது, பருத் தி நுண் இழைகளுடன் இணைப் புக் கொண்டுள் ளதா என்ற பரிசோதனை முயற் சி மறேக் கொள் ள முற் ;பட் டபோது, கத் தோலிக் திருச் சபை இவ் விவகாரத் தை இடநிறுத் தியது. மறே படி தொடரவும், பரிசோதனைக் கு உட்படத் தவும் மறுத் தது. மறே படி தொடரப் ப்டும் பரிசோதனைகள், இரசாயனப் படங் களாக் கான பரிசோதனைக் கு உட்படத் தப் பட் இருக் கிறது.

கி.மு 100ம் ஆண்டு தொடக் கம், கி.பி 200ம் ஆண்டு வரையிலான காலப் பகுதியில் யத் தயோ மற் றும் ஜெருசலமே ப் போன்ற பிரதசேங் களில் பங் கசு, பற் றிரியா ப் போன்றவற் றை அடிமைகள் பயன் பட் டத் தி இருந் ததை இரண்டு அமெரிக்க மகைக் கிரொ இரசாயன ஆய் வாளர் கள் கண்டறிந் துள் ளனர் . கலிலயோ, யத் தயோவிலுள் ள ப் ஞ் சடெிகளின் புந் துள் -மகரந் தங் களையும், வசந் தகால மஞ் சள் ப் வினத் தையும் கலந் து செய் யப் பட் ட சிலும் பலான ஓர் வகை காற் சட் டை ஜெருசலமேல் கண்டெடுக் கப் பட் டது. இச் சிலும் பல்கள் 4 மில் லி மீ ற் றர் நீ ளமுள் ளதாகக் கண்டறியப் பட் டது. 1996ல் கண்டெடுக் கப் பட் ட நாணயம் மின்னிழைய நுண் ப் தக் கண்ணாடியால் பரிசோதிக்கப் பட் டு, இது கி.பி 29ம் ஆண்டுச் சக் கரவத் தி Tiberi காலத் துக் குரியதென்றும் கண்டறியப் பட் டது. இக் காலத் தில் பிலாத் து யத் தயோவின் அரச ஆளுநராக இருந் தது குறிப் பிடத் தக் ககது.

அத் தசி துணியில் இருக் கும் இயசேவின முகமானது, வர்ணம் இடப் பட் டதாக

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

இருக்கலாம் என முதன் முதலில் கருதப்பட்டது. பின்னர் இவ்வநவீன நுண்பரிசோதனைகள் மூலம் அழியாத ஒருவகை வர்ண நெசுவுத்தன்மை, வர்ணப் பவூடர்கள் அல்லது ஊசிமுனைக் கரியமுள்ளால் குற்றுக்களால் ஆன வர்ணமுறையில் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. உறுதியாக இது வர்ணம் கொண்டது தீட்டப்படவில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

1532ல் இத்துணித் விபத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததை வைத்து இதனை ஓர் வடிப்ப உடையாகக் கணிக்கப்பட்டது. நீரான இதன் மீது தளித்த போது, இது வகைமாக உறிஞ்சும் தன்மை கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. இதனால் இம் முகம் இதில் பதியப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் கருதப்பட்டது. வர்ணக்கலையில் ஆவிமுறை (Burn mark) பதிதலை இதில் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. துணியில் கரியப்போளமும், வள்ளைப்போளமும் பிசுப்பட்ட துணியாக இது இருப்பதால் உயர்ந்த சூடுநிலையில் முகம் பதியப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் நம்பப்படுகிறது. இத்துணி 1983 வரை ஒரு தனிமனிதருக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. இத்தாலிய மன்னரான Um berto 2 ஆல் இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் போது பாதுகாக்கப்பட்டது, பாப்பாண்டவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பாப்பாண்டவர் இதனை இயற்கை விஞ்ஞான பரிசோதனைக்குப் பயன்படுத்த பலதடவைகள் மறுத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் ஆய்வாளர்கள் முடிவுகள், இத்துணியிலிருக்கும் இரத்தத்தாளிகளில் இருந்து இப்போர்வகை குரியவர் இறக்காத -உயிருடனிருந்த ஒரு மனிதனுக்குரியது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நிரூபித்துள்ளது.

இந்த அத்தசி துணி ஒன்று மட்டும் தான் உலகில் காணப்பட்ட ஓரேயோரு இயசேவின் போர்வையாக இருந்திருக்கவில்லை. 1353ம் ஆண்டு இத்துணியின் சொந்தக்காரரும் பெரும் பணக்கார வயோதிபருமான Geoffroy de Charny இத்துணியே உண்மையான இயசேவின் துணியென பிரகடனப்படுத்தியபோது, சூமார் 40க்கு மறைபட்ட போர்வைகள் உலகில் காணப்பட்டன. எனினும் இதுவே உண்மையான போர்வை என இவர் கறியப்போதும், இது எவ்வாறு தனக்கைக்கு வந்ததெனத் துன்பதைக் கருமறுத்துவிட்டார். இக்காலத்தில் சிறிய கண்ணாடியில் அடக்கப்பட்ட இயசேவின் தலமையிர், இயசேவருக்கு ஊட்டியதாக மரியாளின் தாயப்பால், இயசேவின் சிலுவையில் இருந்த மாபிள் வாசகத் துண்டு உட்பட இன்னும் பல காட்சிப்பொருட்களாக தவோலயங்களில் வைக்கப்பட்டன. இவகைகளைப் பார்ப்பதற்கான நுழைவச்சீட்டுகள் கொடுக்கப்பட்ட பணமாகப்பட்டது வந்தது. இந்நேரத்தில்

Troyes

விசப்பாக இருந்த

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

Peter D'Arcis

இது உண்மையான துணி அல்ல எனவும், இது வரையப்பட்டதென்றும், இவகைகளை காட்சிப்படுத்த அனுமதிக்க வேண்டாமெனவும் பாப்பாண்டவரான

Clemens

க்கு எழுதியதால் இத்துணி தவோலயத்தில் பார்வகைக்கு வடைபுதற்கு விலக்கப்பட்டது.

1453ல் Geoffroy de Charny ன் பதேதியான மாக்கிரட் இத்துணியை பல இடங்களுக்குக் கொண்டு சேன்று காட்சிப்படுத்தினார். இவருக்கான தவோலயம் இல்லாததால் இவர் இதனை விற்பனை செய்யமுற்பட்டார். இவர் Savoy குடும்பத்தினருக்கு இதனை விற்கமுற்பட்டபோதும், இது பரிசுப் பொருளாகக் கொடுக்கப்பட்டதாவே கஹப்பட்டது. ஆயினும் மாக்கிரட் பெரும் நிலத்தை இதற்கு டாகவும் பெற்றதாகக் கஹப்படுகிறது. மாக்கிரட் ஒரு தவோலயத்தின் நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பெற விரும்பும் கொண்டுநுற்போதும், இத்துணியின் உரிமையை பிரச்சனையில் குழப்பம் விழைவிக் காது 1460 ல் சமாதானமான மரணம் எய்தியதாகக் கஹப்படுகிறது.

இத்தாலியின் 50வது யூபிலியம் நடந்தபோது (1898), படப்பிடிப்பாளரும், வழக்கறிஞருமான Secondo Pia

வாக்கு முதன் முதலாக படம்பிடிக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இப்படம் வெளியானதும், இதன் 'நகைக்கட்டிவ'வை 1930 இல்

Pierre Barbet

பரிசோதனைக்கு எடுத்தார். இவர் தனது 'ஸ்கனார்' முறையின் டாக நுணுக்கமாவும் விரிவாகவும் ஆராய முற்பட்டார். இத்துணியின் கைப்பகுதியை ஆராய்ந்த இவர் பெரும் தருக்கம் ஒன்றைக் கிளப்பினார். உள்ளங்கைகளில் ஆணி அடிகப்பட்டிருப்பதால் இச்சிலுவையில் தொங்கிய நபர் இளம் பிராயத்துக்குரிய 30-33 வயதுக்குரிய வாலிபனாக இருக்கமுடியாது என வாதிட்டார். வாலிபரின் உடல்பாரத்தை உள்ளங்கை தாங்காது என வாதிட்டார். இவரின் வாதத்தை பல அறிஞர்கள் மறுத்துரைக்க முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்டனர். அத்துடன் உள்ளங்கையில் அறையப்படும் போது விரல்களின் நிலை அத்தசி துணியில் இருப்பதைப் போல இருந்திருக்க விஞ்ஞான ரீதியான வாய்ப்புக்கள் எதுவுமில்லை எனவும் வாதிட்டார். இதனால் 1969ல் கத்தோலிக்கத் தவோலயம் உத்தியோகபூர்வமான பரிசோதனைக்கு முதல் முதலாக விரும்பத்தனை வெளியிட்டது. ஆயினும் விசுடே உடன்படிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இச்சம்மதம் வெளியிடப்பட்டது. 1976ல் தவோலயங்களுக்கு ஆன கமிட்டி தமது ஆய்வுகளை முடித்ததுடன், இத்துணி சந்தகேத்துக்கு இடமானதால் ஆய்வுகளை இடைநிறுத்தியது. 1978ல் மீண்டும் 4

Written by

Monday, 08 September 2008 20:07 -

குழுவின்னர் வளர்வதற்கு ஆய்வுகூடத்தில் ஆய்வுகளைத் தொடங்கினார். இக்குழு ஒன்றில் உலகப் பிரசித்திபெற்ற அமெரிக்க மகக்கிரொ ஆய்வாளரான

**Walter McCrone**

யும் இடபெற்றிருந்தார். ஆய்வுகளின் முடிவில் இவர் ஏனைய குழுவின்னர் பலரின் முடிவுகளுடன் முரண்பட்ட ஒரேவரில் இவர் முதன்மையானவராகக் காணப்பட்டார். இவர் இத்துணியில் இரத்தத்துளிகளை கண்டறிய முடியவில்லை என்றும், இது சிவப்பு நிறத்தால் தீட்டப்பட்டதாகவும் முரண்பட்டார். இதனால் வத்திக்கான் தான் விதித்த விசேட உடன்படிக்கையின்படி இவர் தனது முடிவுகளை தன்னிச்சையாக வளையிடமுடியாது எனத் தடைசெய்தது. எம்முடிவுகளும் உடன்படிக்கையின்படி தம்முடாவே வளையிட முடியுமென கடும் உத்தரவைப் பிறப்பித்தது. பின்னர் சில நாட்களின் பின்னர் இவரும் தாம் இரத்தத்துளிகளை கண்டறிந்ததாகவும், இத்துணி உண்மையான போர்வை எனவும் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டன.

எல்லாம் முடிந்தபின்னர், இன்று இத்துணிக் குபுதிய சிக்கல் உருவாகியுள்ளது.

2002ம் ஆண்டு, 62ம் ஆண்டுகுரிய யாக்கோப்பின் கல்லறை வாசகக் கல்லு ஆய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வாசகத்தை பிரான்சைச் சேர்ந்த அராமிஸ்க் மொழியியல் ஆய்வாளரான **Andre Lemaire** வாசித்து "ஜேசுபின் மகனும், இயேசுவின் சகோதரனுமான யாக்கோப்" பின் கல்லறை இதுவென உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 50 செ.மீ நீளமும், 30 செ.மீ அகலமும், 25 செ.மீ உயரமும் கொண்ட இக் கல்லறை வாசகக் கல்லும், யாக்கோப்பின் எலும்புச் சிதைவுகளும்

**Toronto**

**Royal Ontario Museum -**  
வில் 2002ம்

ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வகைக்கப்பட்டுள்ளது. யாக்கோப்பின் எலும்புச் சிதைவுகளும், அத்தசித் துணியிலுள்ள இரத்தத்துளிகளும் மரபணு சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட இருப்பதே இப்புதிய சிக்கலாகும். DNA பரிசோதனைகளின் முடிவுகள் அறிவியலின் நேர்மையான பாய்ச்சலை எட்டுமா? பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

தொடரும்

ஐக்கிய

**11.04.06**